Pomoc społeczna nie dla ukrywających dochody

Kategoria: Polityka Społeczna
Opublikowano: sobota, 22, maj 2021 14:58
Bernadeta Skóbel
Odsłony: 1271

Zgodnie z art. 12 ustawy w przypadku stwierdzonych przez pracownika socjalnego dysproporcji między udokumentowaną wysokością dochodu, a sytuacją majątkową osoby lub rodziny wskazującą, że osoba ta lub rodzina jest w stanie przezwyciężyć trudną sytuację życiową, wykorzystując własne zasoby majątkowe, w szczególności w przypadku posiadania znacznych zasobów finansowych, wartościowych przedmiotów majątkowych lub nieruchomości, można odmówić przyznania świadczenia. Na tle tego przepisu zapadł ciekawy wyrok WSA w Białymstoku.

W sprawie strona zwróciła się o przyznanie zasiłku okresowego. Organ odmówił opierając się na stwierdzonej dysproporcji między udokumentowaną wysokością dochodu a sytuacją majątkową osoby lub rodziny, wskazującą, że osoba lub rodzina jest w stanie przezwyciężyć trudną sytuację życiową bez korzystania ze świadczenia okresowego z pomocy społecznej. Samorządowe kolegium odwoławcze utrzymało decyzję w mocy. Sprawa ostatecznie trafiła do sądu administracyjnego.

Skład orzekający zgodził się z oceną co do wystąpienia przyczyny odmowy przyznania świadczenia z pomocy społecznej jaką była dostrzeżona dysproporcja między wysokością deklarowanego przez skarżącego dochodu rodziny, wynoszącego zaledwie kwotę 300-350 złotych na miesiąc a standardem życia rodziny, wyrażonym posiadanym majątkiem oraz wynikającym ze stanu faktycznego sposobem życia. Skarżący był współwłaścicielem ½ części zabudowanej nieruchomości rolnej położonej, płaci podatek od nieruchomości, raz na kwartał ponosi opłaty za wywóz śmieci, regularnie opłaca rachunki za energię elektryczną, opłaca składki na ubezpieczenie społeczne nie posiadając zadłużenia. Dom jest wyposażony w sprzęty gospodarstwa domowego i prezentuje się okazale, co potwierdzają fotografie włączone do akt sprawy. Skarżący jest właścicielem gruntów rolnych a żona skarżącego jest właścicielką mieszkania na Białorusi. Częstotliwość przekraczania granicy polsko-białoruskiej wskazywała na liczne podróże - przejazdy, które nie mogły być bezkosztowe. Do tego dochodziły konieczne wydatki codziennego utrzymania siebie i rodziny związane z zakupem wyżywienia, środków czystości i ubrań, tym większe, że związane z prowadzeniem dwóch gospodarstw domowych: w Polsce i na Białorusi, gdzie uczą się dzieci. Twierdzenie wnioskodawcy, że wydatki te pokrywał z dorywczego dochodu 300 – 350 złotych sąd uznał za niewiarygodne. Sam skarżący nie podnosił, aby miał jakiekolwiek zaciągnięte pożyczki lub kredyty, wręcz przeciwnie akcentował brak zaległości w swoich zobowiązaniach pieniężnych.

Wyrok WSA w Białymstoku z 22 kwietnia 2021 r. sygn. II SA/Bk 266/21

Źródło: NSA

Phoca PDF